

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.096 van 25 oktober 1999
in de zaak A. 67.950/IX-1136.**

In zake : Jozef MERCKX,
die woonplaats kiest bij
advocaat Chr. PITTOMVILS,
kantoor houdende te TIENEN,
Aarschotsesteenweg 589

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van TIENEN.

tussenkomen partij :

Gaston VANGOIDSENHOVEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LEMMENS,
kantoor houdende te LANDEN,
Marktplaats 2.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef MERCKX
op 5 maart 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring
te vorderen van :

"1. De beslissing van de Raad voor Maatschappelijk
Welzijn van het O.C.M.W. van Tienen dd. 14 maart
1995 waarbij de verpachting van een perceel land-
bouwgrond, eigendom van het O.C.M.W., gekadastreerd
onder Tienen, afdeling Vissenaken, wijk C, nr. 12,
wordt toegewezen aan de heer Gaston VANGOIDSENHOVEN,
wonende te 3300 Tienen, sectie Vissenaken,
Desselhaegestraat 118 en de daarmee gepaard gaande
impliciete weigering dd. 14 maart 1995 van de Raad
voor Maatschappelijk Welzijn van het O.C.M.W. van
Tienen om de verpachting van dat perceel landbouw-
grond toe te staan aan verzoeker

en

2. De beslissing van het Vast Bureau van het O.C.M.W. van Tienen dd. 25 september 1995 om de beraadslaging dd. 14 maart 1995 van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn, houdende verpachting van het perceel landbouwgrond, eigendom van het O.C.M.W., gekadaastreerd onder Tienen, afdeling Vissenaken, wijk C, nr. 12, voor kennisneming aangenomen door de heer Provinciegouverneur op 28 maart 1995, onder referte VG0/5.703/O/P, als dusdanig uit te voeren";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 23 september 1996;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1996 die de tussenkomst van Gaston VANGOIDSENHOVEN toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 2 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging en de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 28 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 oktober 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Chr. PITTMVILS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat H. SEVENANTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat A. LEMMENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 14 maart 1995 besluit de raad van het OCMW van Tienen de pacht van een perceel bouwland, kadastraal bekend onder afdeling Vissenaken, wijk C, nr. 12, toe te wijzen aan Gaston VANGOIDSENHOVEN, tussenkomende partij.

De tussenkomende partij krijgt de voorkeur op onder meer verzoeker met toepassing van de in artikel 4 van het bestek vastgestelde voorkeursnorm : "... de kandidaat die één of meerdere percelen in gebruik heeft die uitweg moeten verlenen aan het te verpachten goed".

1.2. Op 28 maart 1995 meldt de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant aan het OCMW dat zijn beslissing "voor kennisneming (is) aangenomen en mag uitgevoerd worden".

1.3. Eveneens op 28 maart 1995 dient verzoeker tegen die beslissing bezwaar in bij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant.

Uit dit bezwaar blijkt dat, hoewel verzoeker, als gegadigde voor die pacht, door het OCMW niet officieel in kennis werd gesteld van de toewijzingsbeslissing, hij niettemin niet alleen de datum van die toewijzingsbeslissing kende, doch tevens de inhoud ervan.

1.4. Het provinciebestuur meldt, op 10 april 1995, ontvangst aan verzoeker van diens klacht en deelt mede dat aan het OCMW bijkomende stukken zullen worden opgevraagd en dat, na beëindiging van het onderzoek van de zaak, verzoeker "op de hoogte gebracht (zal) worden van het gevolg dat hieraan werd voorbehouden".

1.5. Op advies van de juridisch adviseur van het OCMW beslist het vast bureau van het OCMW, op 25 september 1995, de beslissing van de OCMW-raad van 14 maart 1995 "als dusdanig uit te voeren".

1.6. In een op 31 oktober 1995 ingediend nieuw bezwaar bij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, vraagt verzoekers raadsman om schorsing van de beslissingen van 14 maart en 25 september 1995.

Uit dit bezwaar blijkt nogmaals dat verzoeker wel degelijk de datum en de inhoud van de OCMW-beslissing van 14 maart 1995 kende en zelfs het feit dat die beslissing door de gouverneur op 28 maart 1995 werd "voorzien van de vermelding 'voor kennisneming aangenomen en mag uitgevoerd worden'". Verzoekers raadsman schrijft ook dat op 28 maart 1995 de inhoud van de beslissing toevallig (de raadsman onderstreept dat woord) ter kennis van zijn cliënt is gekomen, dat het OCMW immers nooit de beslissing aan zijn cliënt heeft meegedeeld hoewel die uiteraard rechtstreeks betrokken partij is; hij noemt het onaanvaardbaar dat het OCMW ervoor gezorgd heeft dat de beslissing door de diensten van de gouverneur werd aangenomen op een tijdstip dat

zijn cliënt niet eens in kennis was gesteld van de inhoud van de beslissing.

De raadsman schrijft nog "van mijn cliënt heb ik alleszins uitdrukkelijk opdracht gekregen desgevallend binnen de nuttige termijn een verzoekschrift tot nietigverklaring in te dienen bij de Raad van State".

Verzoekers raadsman richt dezelfde dag een brief met dezelfde inhoud aan de Vlaamse minister van Welzijn, met dien verstande dat hij deze vraagt de OCMW-beslissingen te vernietigen.

1.7. Op 1 november 1995 schrijft verzoekers raadsman het OCMW zelf aan. Hij schrijft dat de beslissing van 25 september 1995 toevallig (woord door hem onderstreept) ter ore is gekomen van zijn cliënt. Hij schrijft nog dat de norm op basis waarvan de pacht werd toegewezen aan de tussenkomenende partij, niet van toepassing was. Hij schrijft voorts dat indien de provinciegouverneur en de minister de beslissing van 25 september 1995 respectievelijk niet schorsen of vernietigen, hij uitdrukkelijk opdracht heeft een verzoek tot nietigverklaring bij de Raad van State in te dienen en dat hij desgevallend overeenkomstig artikel 107 van de Grondwet de rechtbank zal verzoeken de gevolgen van de beslissing ongedaan te maken.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat in zijn verslag het bevoegde lid van het auditoraat er zich toe beperkt voor te stellen het beroep als onontvankelijk af te wijzen omdat het te laat is ingesteld;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 24 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de kamer zich moet uitspreken over deze conclusie van het auditoraatsverslag;

Overwegende dat de kamer deze conclusie bijvalt;

Overwegende dat de kamer wel aanneemt dat de verwerende partij aan verzoeker, als gegadigde voor de pacht, kennis had moeten geven van haar beslissing van 14 maart 1995 om de pacht niet aan hem maar aan de tussenkommende partij toe te wijzen; dat, zoals in 1.3. gebleken is, verzoeker echter reeds op 28 maart 1995 die beslissing zo goed kende dat hij in staat was om er bezwaar tegen in te dienen bij de provinciegouverneur; dat verzoeker enerzijds niet kan stellen -zie met name zijn laatste memorie- dat bij gebrek aan betekening de bewuste beslissing te zijnen opzichte nog niet in werking is getreden, anderzijds met zijn beroep op de toezichthoudende overheid reeds juridische mechanismen in werking niet kan willen doen treden tegen een beslissing die, naar zijn oordeel, jegens hem nog geen uitwerking heeft; dat het vanwege verzoeker wel een logisch gedrag geweest zou zijn had hij bij de verwerende partij zijn recht op betekening doen gelden en in afwachting van betekening geen juridische stappen had gezet; dat zoals het er nu is aan toegegaan, de provinciegouverneur de verwerende partij van de klacht van verzoeker op de hoogte heeft gebracht, zodat de verwerende partij in redelijkheid het als zinloos kon beschouwen een beslissing die verzoeker blijkens zijn klacht kende, hem toch maar te betekenen, ook al had hij haar niet om die betekening gevraagd en ook al had hij zich in staat geacht om bij een andere overheid zich over die beslissing te beklagen;

Overwegende dat de termijn voor het annulatieberoep is opgelegd in het algemeen belang, welk belang niet gediend is van rechtsgedingen over administratieve beslissingen -welke beslissingen per definitie het algemeen belang raken- die gedurende een te lange periode kunnen ontstaan (dit wat de duur van de termijn

betreft) en welk belang er baat bij vindt dat zodanige rechtsgedingen zo spoedig mogelijk een aanvang nemen (dit wat het tijdstip van ingaan van de termijn betreft); dat door zijn handelingen -het zich onmiddellijk beklagen bij de toezichthoudende overheid en voor het zich beklagen bij de Raad van State alle tijd nemen op de grond dat een beslissing die hij kent, hem niet betekend is en zonder het bestuur dat de beslissing heeft genomen, te laten weten dat hij op die betekening staat- verzoeker de bestaansreden van de beroepstermijn heeft miskend;

Overwegende dat nu verzoeker zich niet nuttig kan beklagen over het gebrek aan betekening, hij zich uiteraard niet kan beklagen over het niet respecteren van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat een op 28 maart 1995 bij de toezichthoudende overheid ingediend bezwaar onmogelijk de termijn voor het instellen van een annulatieberoep zolang gestuit kan hebben dat een op 5 maart 1996 ingesteld annulatieberoep nog voor tijdig ingesteld gehouden kan worden;

Overwegende dat noch het feit dat het vast bureau van de verwerende partij op 25 september 1995 heeft besloten de beslissing van 14 maart 1995 van de raad van die partij uit te voeren, noch het feit dat verzoeker tegen die beslissing van 25 september 1995 op 31 oktober 1995 bij de toezichthoudende overheid bezwaren heeft ingediend meebrengen dat het beroep toch nog tijdig ingesteld zou kunnen zijn; dat het bestaan en de effectieve uitvoering van een beslissing immers twee onderscheiden zaken zijn en dat de termijn voor het annulatieberoep niet wordt opgeschort totdat de beslissing wordt uitgevoerd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig oktober 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.